

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
útján

Győr
Árpád út 2.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1225-1/2017
Érkezett:	2017 JÚN 12.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	<i>Ju</i>

HIV.sz.: 13.M.135/2016

Alkotmánybíróság

Tárgy: alkotmányjogi panasz benyújtása

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] – mellékelten csatolt – meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § a) és b) pontja alapján a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Mfv.III.10.659/2016/4 számú ítéletét semmisítse meg, mivel a döntés a szerzett jogok elvonásával sérti a jogbiztonságot, az emberi méltóságot, és a szociális biztonsághoz való jogot.

INDOKOLÁS

Felperes és a Nyugdíjbiztosítási Kirendeltség Sopron /9400.Sopron, Kis J. u.4./ alperes között rokkantsági nyugdíjjogosultság megállapítása iránt per volt folyamatban, mely perben a Győri Munkaügyi Bíróság M. 765/2000/6.számon 2001. szeptember 20.napján ítéletet hozott.

A hivatkozott ítélet indoklása értelmében: „A 5. sorszám alatt beérkezett igazságügyi orvosszakértői véleményből a bíróság azt állapította meg, hogy már a II. fokú Orvosi Bizottság vizsgálatának időpontja előtt - 2000. augusztus 1. napján - a felperes munkaképesség csökkenése elérte a 67 %-ot. Azt is megállapította, hogy újabb orvosi felülvizsgálat a felperesnél nem szükséges. A szakértői megállapításokat az alperes sem vitatta (...).”

Felperes az ítélet alapján 2011 december 31. napjáig III. csoportos rokkantsági nyugdíjban részesült, mely 2012. január 1. napjától rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra.

2015. december 31. napjával a Győr-Moson Megyei Kormányhivatal 77-2-04583/2015/7. számú határozatával a rehabilitációs ellátás folyósítását megszüntette és 2016. január 1. napjától rokkantsági ellátást állapított meg a javára, egyben kötelezte Felperest a jogosultság tekintetében orvosi felülvizsgálatra, melynek idejét 2017. októberére tűzte ki.

Felperes a határozattal szemben fellebbezéssel élt, melyet a másodfokú hatóság elutasított. Ezt követően jogszabálysértésre hivatkozással keresetet nyújtott be a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A keresetet a bíróság 13.M.135/2016/3. számú ítéletével elutasította. A perben csatolásra került az Győri Munkaügyi Bíróság 765/2000/6.számú jogerős bírósági ítélete, melynek rendelkező része megállapította azt, hogy Felperes rokkantsági ellátásra jogosult személy, akinek egészségügyi felülvizsgálata egészségügyi állapotának véglegessége folytán szükségtelen, azonban a bíróság e tényt figyelmen kívül hagyta. Tévesen úgy érvelt a bíróság az ítéletének 3. oldalán, amikor kifejti, hogy a Mmtv. szabályai alapján nem volt lehetősége a hatóságnak a felülvizsgálat időpontja megállapításának mellőzésére. Nincs hatályban ugyanis a magyar jogrendszerben olyan jogszabály, mely előírja, hogy jogerős ítélettel elbírált kérdéseket jogszabályváltozás érinthet, illetve jogerős ítéleti rendelkezéseket jogszabályváltozás automatikusan átírhat. Tévedett a bíróság és jogszabályba ütköző módon állapította meg tehát azt, hogy a hatóság helyesen és jogszerűen állapította meg a felülvizsgálat időpontját.

Az ítélettel szemben felülvizsgálatot kezdeményeztünk a Kúrián, melyet egyelőre a Kúria nem bíralt el.

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jelen ügyben jogerős bírósági döntéssel elbírált kérdésben eltérően döntött, s ezzel Felperes már korábban megszerzett jogát elvonta. Tette ezt ráadásul akként, hogy az alapul fekvő jogosultság tekintetében és a tényállás kapcsán változást nem állapított meg, hiszen a rokkantsági eljárásban hozott határozat rendelkező része a következőket tartalmazza: „foglalkozási rehabilitációja nem javasolt”. Tartalmában a bíróság változatlan tényállásra lett alapítva, mint a korábbi ítélet.

A kérelmező a Kúriához fordult, a Kúria hivatkozott számú ítéletében kimondta, hogy az a tény, hogy a felperes rokkantsági nyugdíjra való jogosultságát megalapozó 67 %-os munkaképesség csökkenés más 2011 december 31. előtt teljesült és annak megítélése alapjául szolgáló egészségi állapotában felülvizsgálat nem volt szükséges, nem zárja ki, hogy az mmtv. alapján járó ellátásra való jogosultság elbírálása vizsgálatra kerüljön.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a **jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság**. Ahogyan pedig arra az Alkotmánybíróság felhívta a figyelmet a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat relevánsnak tekinthető a vizsgálat során. Az Alkotmánybíróság által gyakran hivatkozott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes

jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. **A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is.** A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. **Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást.** Az Alkotmánybíróság számos határozatában kimondta, hogy a jogbiztonság kiemelkedően fontos jogállami érték, és ebből meghatározott kötelezettségek hárulnak mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazó szervekre. **A jogbiztonság elve a jog viszonylagos állandóságába vetett bizakodást védi, arra tekintettel, hogy a jogalanyok a helyzetükre vonatkozó jogszabályok alapján döntéseket hoztak vagy hozhattak.** Az Alkotmánybíróság számos határozatában utalt arra, hogy a jogbiztonság védelme egyben a jog állandóságába vetett bizalom védelme, ezen a bizakodáson pedig az érintettek jelentős döntése alapult vagy alapulhatott. **A rokkantsági ellátásra vonatkozó bírói döntéseknek tehát véleményem szerint eleget kell tenniük a bizalomvédelemből következő követelményeknek.** **A megváltozott munkaképességűek egzisztenciális döntéseire hatással van az a feltételezés, hogy az ellátásra való jogosultság megállapításakor hatályban lévő szabályok szerint, illetve már egy jogerősen elbírált módon (t.i. felülvizsgálat nélkül) számíthatnak az ellátásra.**

Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult. A (2) bekezdés értelmében Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg. Az Alaptörvény alapjogi katalógusából a megélhetési minimumon túl nem következtek alanyi szociális jogok, azokat a törvényhozásnak (és a bírói gyakorlatnak) kellett meghatároznia. Lényeges kérdésként merült ezért fel, hogy a törvényhozó és a hatóságok milyen feltételekkel csökkentheti, illetve vonhatja meg a már elismert jogosultságokat. Kiemelem, hogy a megváltozott jogi környezet nem teszi lehetővé a hatóságoknak, hogy jogerős ítéleteket hagyjanak figyelmen kívül. Álláspontom szerint, ha a hatóság az eredeti ítélettől eltérő tartalmú ítéletet szeretne, legfeljebb azt tehetné meg, hogy rendkívüli jogorvoslati eljárást kezdeményez (– feltéve de meg nem engedve – akár a jogszabályi környezet változására hivatkozva), és akkor megpróbálja elérni, hogy ex nunc hogyan változzon a jogi helyzet. Ennek hiányában már jogerős ítéletekkel lezárt jogviszonyokat lehet akként megváltoztatni, hogy a hatályos és érvényes jogerős ítélet mellé kerül egy azzal ellentétes tartalmú, és azt lerontó ítélet, mellyel a jogbiztonság alkotmányos követelményes végérvényesen és súlyosan sérül. Jelen eljárásban a hatóság és bíróság nem kezdeményezett rendkívüli jogorvoslatot, így nincs arra lehetőség, hogy a korábbi ítélet megváltozzon, az azonban a legalapvetőbb jogelvekbe ütközik, hogy ugyanazon felek (és itt az Állam számít, mert az, hogy az állami hatáskört az állam hogyan osztja, az állam kötelezettségeit nem befolyásolhatja),

ugyanazon jogviszony kapcsán, változatlan egészségügyi helyzetben meghozott közötti a későbbi ítélet eltérjen a korábbi ítélettől.

A bíróság döntése a jóhiszeműen szerzett jogokat és az emberi méltóságot sérti. "A társadalombiztosítás az ellátáshoz való jog megvalósításának egyik eszköze, azaz a társadalombiztosításnak a szerzett jogok garantálását az ellátáshoz való alkotmányos jog megvalósítására figyelemmel kell biztosítania"¹. Az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy az ilyen juttatások esetében „a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra megváltoztatni. Az átmenet nélküli változáshoz különös indok szükséges.”²

Azzal az érveléssel, hogy a jogerős, felülvizsgálat szükségtelenségét kimondó ítélettel szembehelyezkedve a Kúria kimondta, hogy a felülvizsgálat későbbi előírása nem jelent res iudicatum, mivel más ténybeli alapokon és más jogszabályokon nyugszik, lényegében úgy tünteti fel, mintha az ítélt dolog elve jogszabályhoz kötött lenne. Egyrészt, a ténybeli alap nem változott, így ez az érvelés nem megfelelő. De ami ennél is lényegesebb, arra hivatkozni, hogy az Mmtv. hatályba lépése okán a korábban hatályos jogszabályokra alapított ítélettel elbírált ügy új elbírálása nem res iudicata, olyan, mintha azt mondaná ki, hogy a régi Ptk. alapján jogerősen elbírált igényt az új Ptk. hatálybalépése után ismét peresíteni lehetne.. Meggyőződésem szerint ez az érvelés messzemenően sérti a szerzett jogok védelmét és a tisztességes eljárás elvét.

Fentiek okán indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg Kúria ítéletét.

Előadom, hogy jelen ügyben a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.M.135/2016. számú ítéletével szemben a törvényes határidőn belül szintén Alkotmánybírósághoz fordultam.

Kérem a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy panaszomat haladéktalanul továbbítsa az Alkotmánybíróságnak.

Budapest, 2017. június 06.

Tisztelettel:

dr. Payrich András ügyvéd
1075 Budapest
Madách Imre tér 7. 3./4.
Tel.: 951 01 88
Fax: 951 01 96
Dr. Payrich András
ügyvéd

¹ Lásd 26/t/993. (II. 29.) AB határozat

² Lásd 43/1995. (VI. 30.) AB határozat